

1-12-2024

Four Poems

Sakul Boonyatat
paha@ateneo.edu

Sompong Duangsawai
paha@ateneo.edu

Satchaphum La-or
paha@ateneo.edu

Siwakan Pathumsoot
paha@ateneo.edu

Ritthisak Wongyutthipong
paha@ateneo.edu

Follow this and additional works at: <https://archium.ateneo.edu/paha>

Part of the [Art and Design Commons](#), [Comparative Literature Commons](#), [East Asian Languages and Societies Commons](#), [Fine Arts Commons](#), [Music Commons](#), [Other Arts and Humanities Commons](#), [Philosophy Commons](#), [Religion Commons](#), and the [Theatre and Performance Studies Commons](#)

Recommended Citation

Boonyatat, Sakul; Duangsawai, Sompong; La-or, Satchaphum; Pathumsoot, Siwakan; and Wongyutthipong, Ritthisak (2024) "Four Poems," *Perspectives in the Arts and Humanities Asia*: Vol. 14: No. 2, Article 15. Available at: <https://archium.ateneo.edu/paha/vol14/iss2/15>

This Poetry is brought to you for free and open access by the Ateneo Journals at Archium Ateneo. It has been accepted for inclusion in Perspectives in the Arts and Humanities Asia by an authorized editor of Archium Ateneo.

FOUR POEMS

ปล่อยโลกให้ร้องรำ...ลำพัง
สกุล บุญยทัต

ขีดเส้นเป็นทางขนาน...
มิตรสหายตายดับไปจากโลก...

แขวนคอตายไปกับความทุกข์โศก...
ปล่อยโลก...
ให้ร้องรำ...ลำพัง...
***

ขีดเส้นเป็นทางขนาน...
...สงบใจ...
โลกยังคง...ไร้สำเนียง...
ของการสงบใจ...
โลกยังคง...ล้อเลียนภาวะ
ของการสงบใจ...
โลกยังคงสร้างสงคราม...
แทนความพาสุก...
ของการสงบใจ...
.....

ชุกหน้ากับตัวตน...ที่ไร้หัวใจ
โลกทั้งโลก...
ยังคงไม่มีใครยอมสยบใคร...
คนของโลก...
ยังคงเกลียดชัง...ใครก็ได้
ใครก็ได้...
ที่ยอมสยบยอม...เพื่อจะสงบใจ...
***

ขีดเส้นเป็นทางขนาน...
มิตรสหายต่างตายดับไปจากโลก...
แขวนคอตายเพื่อที่จะตายไปกับความทุกข์โศก...
ปล่อยโลกให้...ร้องรำ...ลำพัง...
ปล่อยโลกให้...ไร้ความสงบใจ...ในลำพัง

Let the World Weep with No One
Sakul Boonyatat

In parallel lines
come and go
Bearing their own griefs
Weeping in solitude
As they leave the world
Hung and gone with griefs . . .
Let the world . . .
Weep . . . in solitude . . .
...
Parallel lines formed . . .
... Hushed . . .
The world still . . . is void of the melody . . .
Of peace . . .
The world still . . . makes fun . . .
Of peace . . .
The world still . . . places war
Over peace . . .
Of mind . . .
.....
Nestled within . . . the heartless self
The whole world . . .
Still full of arrogant minds . . . never surrenders.

Mankind . . .
Still despises . . . whosoever.
Whosoever . . .
Willing to surrender . . . to serenity . . .
. . .

In parallel lines
Fellows come and go
Bearing their own griefs
Weeping in solitude
Let the world . . . weep . . . in solitude . . .
Let the world . . . be peaceless . . . alone.

Translated by Ritthisak Wongvutthipong

ชวานากับกล้าใหม่
สมปอง ดวงใส

ชวานา ก็คือ ชวานา
ธรรมดา สามัญชน คนบ้านบ้าน
ตื่นเข้ามา หน้ากล้า ไปทำงาน
เพื่อหว่านกล้า ทรายตรา สู้ความจน
ชวานา บุราณ ฟังฝนฟ้า
หว่านข้าว ลงผืนนา รอฟ้าฝน
ร้อนแล้งไร ไถนา สู้ทุกขทน
แม้ลำบาก ลำบ่น จำทนมา
ชวานาชน ปฏิวัติ ปัจจุบัน
ใช้ข้าวพันธุ์ เทคโนโลยีใหม่ ไม่รอท่า
ไม่รอฝน อุทก ตกเมตตา
ใช้ปัญญา กระฉ่าง สร้างทางไท

อดีต เนินนาน การเมืองสยาม
 ทุกซ้ายยาม ว่างวัน เบื้องบนให้
 ฝนหล่นมา ฟ้าผ่า ดับดินไป
 หน้าตาไพร่ ไม้ไผ่ ให้หมองหม่น
 เสรีฟ้า ฝนซา ฟ้าสวดยไผ่
 เสรีใจ อยู่ในมือ ไทยทุกหน
 เสรีชัย อยู่ในมือ ไทยทุกคน
 เสรีชน เบิกฟ้า ประชาธิปไตย
 ชาวนา หาทางใหม่ ไถถางถาก
 ถึงทุกซัยัก ยังก้าวกล้า หาทางได้
 เสรีชน ธรรมดา กล้าก้าวไกล
 กล้าก้าวชัย ใจกล้าชม อุดมการณ์

A Farmer and New Rice Yields
 Sompong Duangsawai

Farmer is merely a farmer,
 Ordinarily mundane.
 Day breaks; he leaves for work,
 Toiling patiently to fight poverty.
 In the old days, on his knees, looking up to heaven,
 He sowed in the land, longing for rains.
 Furrows of the parched earth, he plowed.
 Despite hardships, he endured.
 A modern farmer plows on,
 Cultivates new grains, embracing technology,
 Relying not on heaven's mercy,
 But wisdom is to set him free.

A timeworn political tale of Siam—
 Nights and days were bestowed from on high,

Rains dropped, thunder struck, lives taken,
Proles' faces dulled with teary eyes.
But liberty clears the sky of rain clouds.
Free will is granted to all high and low.
Freedom is granted to all hands.
To a free man, a free land is bestowed.
He paves the new path, the soil revives,
Despite struggles a farmer strives forward,
A free man. A common man revolts
triumph, extols the freedom of people.

Translated by Ritthisak Wongvutthipong

พริกบ้านเหนือ เกลือบ้านใต้
สัจภูมิ ละออ

๑ พริกบ้านเหนือเกลือเค็มเต็มบ้านใต้
เต็มอาศัยแลกลเปลี่ยนใส่เกเรียนชน
ต่างถิ่นที่มีสำรองของถิ่นตน
ยามทุกซัชนต่างเอื้อเผื่อแผ่กัน

เราเกิดมาใครบ้างทุกอย่างพร้อม
เราย่อมเสาะแสวงอยู่แข็งขัน
กว่าสมบุรณ์พูนหวังตั้งใจนั้น
ต้องฝ่าฟันอุปสรรคหนเิกอนานา

ยามวิกฤติปรากฏกำสรดสุด
โรคมมนุษย์พุดฆาตระบาดกล้า
ข้าวหนึ่งค่าน้ำหนึ่งขันฝืนค้ำคา
บ้างน้ำตาต่างข้าวอยู่เข้าเย็น

พอหยุดงานหยุดได้แต่จ่ายมาก
 ค่าหน้ากากกันเชื้อก็เหลือเชียว
 ยังห้องเช่าไฟฟ้าให้ล่าเคี้ยว
 โควิดเป็นโรคร้ายภัยรุกราน

ใจมีใจปันใจในยามยาก
 ลดลำบากเอื้อกันปันอาหาร
 รสความหิวเหตุก่อหรรมาน
 ภาพเงื่อนจวนแจกจ่ายตรึงใจคน

พริกบ้านเหนือเกลือเค็มเต็มบ้านได้
 เดิมอาศัยแลกเปลี่ยนใส่เกวียนขน
 ต่างถิ่นที่มีสำรองท้องถิ่นตน
 หวังทุกซทนใจมีใจรินให้กัน

Spices from the North, Salt from the South
 Satchaphum La-or

Spices from the north, salt from the south,
 Gathered and bartered all around
 From one place to another
 To be shared in time of distress.

Born in perfection? No one!
 Yet all strive, with perseverance,
 For the perfection we yearn for.
 Hard we fight all hindrances.

Alas! When calamity emerged,
 Disease and death were betrothed.
 Hunger and thirst were unsatisfied,
 Though tears were shed.

Work ceased, but not expenses:
Masks, bills, and the rent.
COVID wreaked havoc on all lives.
Mankind suffered from this plight.

Kindness is the only necessity
For the taste of the void to be comforted—
With food and supplies provided
Impressed upon the hungry's mind.

Spices from the north, salt from the south,
Gathered and bartered all around
From one place to another,
In a time of afflictions, hearts and hearts abound.

Translated by Ritthisak Wongvutthipong

ก่อนข้าวในสายฝน
ศิวกานท์ ปทุมสูติ

หลังมาแต่รัตติกาล   ปลุกปฐพีดาล
ดอกกระแวงแล้งขึ้นขึ้นเช้า
โพรยปรอยอ้อยอิงพริ้งเพรา   ปลอดศิลาปาเขา
อวลละอองต้องกาสาวพัสตร์
ภิกษุรดงค์ปฏิบัติ   ฝาดงพงฆ์
ออกบิณฑบาตกลางฝน
ผ่านเอียงเพิงเหย้าชาวชน   ละแห่งละหน
ห่างห่างหลังคาเรือนคาม
ทางดินลูกรังตั้งหนาม   หิมรูปแห่งนาม
ภายนอกภายในอริยมรรค
ราวโลกทั้งใบใหญ่หนัก   ดินน้ำแสนหนัก
อุ่มฟาลมฝนแดดไฟ

บนปลายหอกดาบแดนไทร   เข้าเปลาแก้วไป
 ทามปัทมธรรมเทวษเท้า
 พระผ่านบ้านแล้วบ้านเล่า   ฝนโชนฉ่ำเช้า
 นำขึ้นจิวรอ่อนบาง
 หญิงหนึ่งมองจากหน้าต่าง   พระโพ้นต้นทาง
 ไกลถึงบ้านนางปลายเนิน

พระเอย...ตลอดทางเดิน   ฝาฝนแผ่ขวัญ
 เหน็บหนาวเปลาผู้ดูแล
 นางครุ่นคิดผ่านมานแพร   สำนึกกระแเส
 ชัดแย้งกำแพงศาสนา
 แต่ผู้ภิกษาจารย์มา   บ้านไร่ชายป่า
 ไม่มีที่ใดให้หมาย
 บ้านนางก็หลังสุดท้าย   ฝนยังหลังราย
 มิวายคิดนึกตริกตรอง
 ตัดใจตัดข้าวเตรียมของ   กางร่มคอยมอง
 พระผ่าน...ขานเรียกเคอะเขิน
 พระหยุดชะงักกลางเนิน   แรกแปลกใจเกิน
 เก็บงำสารวมกิริยา
 นางก้าวหยุดนิ่งตรงหน้า   บาทรเปิดแฉ่มซ่า
 ก้อนข้าวตกระหอบสะท้อน
 "สาธุเลือดเนื้อเจือจาง"   เสียงพระกังวาน
 แก่นางในชุดธัญญาบ
 แม้นางมิได้ไหว้กราบ   ดวงใจอึมอาบ
 ก็เอื่อดวงตาสวรรค์
 บาทรเอย...บาทรอุ้นอัศจรรย์   ฝนหนาวเข้านั้น
 อาบดินกันดารลึกล้ำ
 ภิกษุในสายฝนพรา   จิวรชุ่มฉ่ำ
 โอบก้อนข้าวบุญกรุ่นหอม

The monk then pauses,   unsure what her purpose is.
                                   Remaining calm and composed,
 the maid approaches quietly.   The alms bowl is opened slowly.
                                   Rice given and norm broken.
 “Blessings be upon you, maiden!”   announces the ordained.
                                   In her hijab,
 This faith she does not commend,   but she feels heaven,
                                   Filling her empty heart.
                                   Rice filling the alms bowl,   like morning rain
                                   Quenching the thirsty lanes,
 The monk in the silvery rains,   his robe sodden,
                                   Embraces the bowl with grace.

Translated by Ritthisak Wongvutthipong

SAKUL BUNYATHAT was born in 1951 in Chiang Mai Province. He is an alumnus of Prince Royal’s College. He obtained a BA in History at Silpakorn University. He teaches drama at the Faculty of Arts, Silpakorn University. He is a regular writer of the literary criticism column “Quill Pen” in *Siamrath Weekly Review* magazine. He is a radio presenter on the Media Focus program on Business Radio FM 96.5 MHz. He published works such as a collection of poems *To the Impersonal God*, a collection of short stories, and *At That Moment . . . at That Time* (entered as a S.E.A. Write Award finalist in 1993) among other works. He has received the Chorkaraket Award and Daily Times Award.

SOMPONG DUANGSAWAI was born on March 10, 1949, in Ban Don Phai. Damnoen Saduak District Ratchaburi Province. He obtained a bachelor’s degree at Srinakharinwirot University and a master’s degree in Social Development at the National Institute of Development Administration. He is a teacher at Wat Suthiwararam School and Wat Sangwet School Bang Lamphu. He writes non-fiction, local history, and poetry, and he is also a columnist and documentarist. He won the Maneekan Award from Kanchanaburi Rajabhat University in 2022.

SATCHAPHUM LA-OR was born on July 2, 1964, in U Thong District, Suphan Buri Province, the land of folk and country music artists. He obtained his bachelor's degree in 1989, a master's in 2006 and a PhD in 2021 at Silpakorn University. He writes for several newspapers, and is a special lecturer at Suan Sunandha Rajabhat University and an executive director of the Writers Association of Thailand. He has received several awards including the S.E.A. Write. He has several collections of poems, either under the pen name Thin La-or (*Rueang Arun, Through the Rain, Raising Dreams, Krong Chom Dao*) or and under his real name (*Dok Soi Roi Blossoms Hundred Values of Thai Herbs*, which was named best book for 2019 by the OBEC Ministry of Education).

SIWAKAN PATHUMSOOT was born on August 24, 1953, to a farming family at Sam Phan District, Suphan Buri Province. He moved from Suphan Buri to work in Kanchanaburi, Phuket, and Bangkok. He was a primary school teacher and a university professor. He established the Thung Sak Arsom Poet School and the Santi Satya Life School project. He has authored over forty volumes of literary works, many of which were award-winning: *Somdet Phra Phattharamaharajakhamchan* (Thai Bualuang Literature Award, 1984), *Fean Kaewkhamkap* (Thai Bualuang Literature Award, 1985), *Profit from Footprints* (Outstanding Award at the National Book Week, 1992), and *Chakra Way* (Outstanding Award at the National Book Week, 2019). He also published many children's books and composed Thai folk songs.

Upon completion of Bachelor and Master of Arts in English Literature from Kasetsart University and University of Leeds, UK, **RITTHISAK WONGVUTTHIPONG** taught at various universities in Thailand. His love of literature, especially poetry was ignited when he represented the 2008 Thai S.E.A. Write Awardee, Watchara Satjasarasin, at the Poetry Recital Night held at the Suanpakkard Palace, Bangkok. Aside from translating Thai poetry, he also translated medical articles for an online medical website "Hellokhunmor.com" from 2017 to 2020. He is currently writing a book on poetry and war literature for an open university in Thailand.

